

Obeční noviny

Vydává nepravidelně Obecní úřad Dobříš

23.12.2002

OBSAH :

- 1...Rozhovory se zajímavými lidmi
- 3...**Povodeň den za dnem**
- 8...Kde se voda zastavila
- 8...Co bych poradil příštím generacím
- 9...Dva metry nad stoletou vodou
- 10...Kde leží obec Pecka
- 11 .Velká voda

Rozhovory se zajímavými lidmi

Může úspěšný podnikatel ze dne na den zkrachovat, může být vytopen na třech místech najednou, jaký je to pocit, když nedávno dostavěný rodinný dům zaplavuje voda? Zeptejme se na to, koho?

Ing. Jiří Hanzlík

1.) Jirko, jsi jeden z úspěšných podnikatelů ve vsi, který ví co chce, kam se chce dostat a čeho dosáhnout. Vidíš to také tak?

Každý má své cíle, já je mám také. Co se týče podnikání, jsou to hned dva. Vedu firmu, která má dva směry. Jsou to opravy vozidel a distribuce náhradních dílů a

druhý znalecká činnost, oceňování motorových vozidel.

2.) Mohl bys nám říci blíže o každém směru. V opravách vozidel se zaměřujeme například na opravy autoskel, novými technologiemi. Kdysi trvalo zalepení skla třeba dva dny, nyní 45 minut i méně. Nebo hvězdička od kamínku na předním skle nemusí znamenat výměnu skla, ale lze to opravit, že to ani na první pohled nepoznáte. Tyto služby jednak sami provádíme, ale nabízíme je i servisům.

Znalecká činnost má vazbu na autonehody a tak velmi často jsem volán k dopravním nehodám se vším všudy....

K obojí činnosti jsem se dostal až po revoluci.

3.) Jak velká je tvoje firma.

Sídlíme v Terezíně, kde máme kanceláře, sklady a potom ve městě máme ještě prodejnu s náhradními díly. Vytvořili jsme 7 pracovních míst a náš obchodní dosah je od Liberce až do Karlových Var.

4.) Vidíme tě častokrát vracet se domů velmi pozdě. Zbude ti nějaký volný čas na nějaké koníčky?

Každý má nějakou zálibu. Ta moje trochu souvisí s mojí profesí. Jsou to motorčky a konkrétně závody na motorkách. Pro tuto činnost jsem nadchnul svého synka Jiříka. Vlastníme motocykl třídy Supermoto. Je to závodní speciál. Letošní rok jsme se zúčastnili mistrovství ČR se zahraniční účastí a získali jsme 5. místo. Jeto velký úspěch, protože Jiřík je nejmladší ze všech závodníků a na téhle soutěži jsme jezdili poprvé.

5.) V letošních volbách jsi opět kandidoval ve volbách do obecního úřadu a uspěl. To je také koníček?

No to jistě ne, to je nutnost, řekl bych povinnost, pokud chceme něco mít. Vzpomínám, před 12 lety jsem dostavoval rodinný dům a tehdy fakt nic nešlo. Električka...samé potíže chtěl jsem stavět vlastní trafo, protože v místě nebyl pořádný zdroj. Nebo telefony. Zkuste podnikat bez telefonu. A tak je to ze vším. Než jsem dojel domů měl jsem auto vždy od bláta a močůvky. Styděl jsem se pozvat domů návštěvu. Když přišlo bylo to na gumovky. Dnes jsme úplně jinde, proto říkám: „jeto na nás“.

6.) Ale ta silnice, kterou obec postavila v ulici Pod Javorem, byla trnem v oku některým lidem. Jak by jsi se bránil? Říkali:“stavíte silnici pro pouhé tři domy...”

Odpověděl bych takto. Část domů v ulici Pod Javorem, konkrétně 161, 141, 51 a novostavba č.p. 190 jsou postaveny v pásmu dvacelileté vody. V obci není níže postavený dům než tyto tři. V loni byla silnice postavena a letos přišla více než stoletá voda. Díky této silnici, jsme mohli do poslední chvíle odvážet věci, a těsně poté k nám mohla těžká technika za účelem odstraňování následků po povodni. Kdyby zůstaly silnice ve stejném stavu jako před rekonstrukcí, dopadli bychom jako Pod Vrškem, kde byla nezpevněná cesta. Těžká technika bořila 120 cm do rozmáčené země. My jsme umyli vapkou asfalt a bylo čisto. Proto jsem hlasoval pro obnovu všech komunikací v povodňových pásmech a ty se také podařilo obnovit.

7.) Řekni nám jaký je to pocit když špinavá voda zaplavuje nový dům.

Po statické stránce je dům zatím bez problémů. Ale jinak .. jaký je to pocit. Říkám, je to jako když do umyvadla teče voda, umyvadlo přetéká a vy začnete vytírat a vytíráte a vytíráte a nemá to žádný účinek, nikdo neumí zastavit ten kohoutek. Tak pak to musíte vzdát.. Každý má vedle domu žumpu, nebo čističku a tak za chvíli je celý dům patřičně zalepen špínou... říkáte, :“ bude se tu

dát ještě bydlet v tom smradu.“ Jak to dostanem z těch zdí...Nové omítky nejdou otlouct jako ve starých domech...Nová kuchyňská linka – je pryč, nové dřevěné schody, podlahy zničené. To mrzí, nestačili jsme je ještě odbydlet.

8.) Ty jsi byl vytopen celkem 3x a přesto jsi s námi zůstal na úřadu a pomáhal jsi ostatním. Co tě k tomu vedlo?

Ano, náš dům byl zaplaven do výšky 2 metrů z toho v obytné části 120cm. Kanceláře firmy v Terezíně zaplavila voda do 70cm a v prodejně také v Terezíně dosáhla voda do 140 cm. Proč jsem zůstal s vámi a ne doma...Myslím, že když začnete dělat něco jiného, nemáte čas myslet na blbosti...Hlavou se vám honí různé myšlenky o existenci a budoucnu.. však to znáte. Když jsem si uvědomil rozsah škod, řekl jsem si to je na zrušení firmy. Ale co s těmi lidmi. Mají rodiny a děti a z čeho honem budou žít..

9.) Za posledního půl roku vidím, že jsi úplně jiný člověk, jakého tě neznáme. Najednou máš více času na věci obecné nebo úplně jiné věci týkající se pomoci postiženým... je to zdání, nebo v tom něco je.

Myslím že jsem se nezměnil. Ale zcela určitě jsem si uvědomil smysl života a trochu srovnal hodnoty. Ze dne za den může člověk o vše přijít a může být všechno jinak. Myslím, že ten proces uvědomění si hodnot asi prožívá většina občanů, kteří prošli tou hrůzou a tak bych přál všem, aby šli tou cestou pomoci druhému, pomůžete tím sami sobě, to mi věřte.

10.) Závěrem stejná otázka . Kdyby jsi byl starostou obce co bys udělal?

Bliží se doba, kdy budeme podporovat bytovou výstavbu. Takže asi bych opravil Lihovarský statek.

Děkuji za rozhovor

-mk-

Povodeň v Dobříni den za dnem

R. 1998 – Co víme o povodních na Labi z minulosti. Před 4mi roky postihla Moravu řada povodní, na které si všichni dobře pamatujeme. Naše obec se tehdy zapojila do pomoci postiženým materiálně i finančně. Snad právě proto okresní úřad zorganizoval školení o povodních, na které byla přizvána i naše obec. Na školení se nám moc nechtělo („nás se to přece netýká...“), ale přece jen jsme se zúčastnili. Na tom školení přednášeli různí pánové a nakonec nám pan Ing. Miloš Šourek z Povodí Labe, závod Roudnice, rozdál povodňové mapy. Mapy mě zajímají a tak jsem požádal o soukromé „doškolení“ přímo v Roudnici, neboť vše souvisí se vším. Nadmořská výška, výstavba v povodňových pásmech, nebezpečné průtoky a pojem stoletá voda. Na základě tohoto doškolení vyšel tehdy článek v našich „Obecních novinách, kde podle jednotlivých povodňových pásem 5ti letá, 10letá, 50letá, 100letá voda odhad, které domy by mohly být zaplaveny. Směrodatný pro tuto 5 – 100letou vodu je okamžitý průtok vody v litrech za sekundu. Článek jsem ani nechtěl dokončit, říkal jsem si – taková pitomost, přece se voda nedostane nad hospodu na roudnickou ulici. Po otištění jsme na vše všichni důkladně zapomněli.

Čtvrtek 8.8.2002-13.hodin. vyhlášen první stupeň povodňové aktivity. Pomocí místního rozhlasu varujeme občany, že dojde k zatopení zahrádek u |Labe, vyzýváme ke sklizni úrody.

Pátek 9.8.2002 12.hodin vyhlášen druhý stupeň povodňové aktivity, ohrožení Q20. Někteří občané využili víkend a sklidili brambory ze zahrádek

Pondělí 12.8.2002 v noci jsem poslouchal televizní relaci z jižních Čech – hlásili někde na Vltavě průtok kolem 3000 m³ za sekundu, s tím, že se pravděpodobně zvýší na 4000 m³ za sekundu. Polilo mne horko – to přece musí přijít i k nám, to jsou přece parametry stoleté vody, která naposled zaplavila v roce 1890 Malických dům. Je na něm doposud značka.

*17.hodin vyhlášen 3.stupeň povodňové aktivity.

Úterý 13.8.2002 v 1 hodinu v noci jsem se šel podívat kam sahá voda. Hustě prší. Obtížně jsem prošel pod Malickými a u garáže p.

Barčíkové se mi voda nabrala do gumovek. Rozrušením jsem do rána toho moc nenaspal.

*V 7 hodin ráno jsme se sešli na obecním úřadě. Musíme něco dělat, za pár dní sem přijde velká voda. To znamená, že některé domy mohou být pod vodou a u hřbitova bude 1 km dlouhé jezero, široké 180m. „To je nesmysl“ říká starosta. Trochu jsme se nepohodli, ale stačil jeden telefonní hovor na okresní úřad v Litoměřicích a okamžitě jsme vyhodnotili situaci jako velmi vážnou. Voda zaplavuje háj a chmelnice.

*V 8 hodin potkávám Šárku Mrázkovou. „Co je? A kam se ženeš? Sedej a jedem pro pytle do Vitany. Jedno auto za druhým, točíme se dokud je co nakládat. Staré pytle od rýže se výborně hodí, dostáváme je darem. Zastavujeme pana Kuchaře mladšího, ochotně mění cíl své cesty a během půlhodiny již sklápí první dvě fůry písku. Jedna fůra byla složena na Husím Rynku a druhá Na Vršku. To jsou totiž dvě místa, o kterých víme, že se tudy dostane voda do obce. Starosta volá do Glazury a žádá další pytle, asi 1000 kusů. V Glazuře pracuje paní Svatošová pomáhá nám s organizací.

*10.30 pan Kucej zastavuje výrobu v č.p.109 – zaměstnanci pytlují písek. Celé dopoledne i odpoledne celá naše ves, staří, mladí, ženy, děti, jako ti nejpilnější mravenečci nakládali do pytlů písek.

*12.00 hodin, vláda české republiky vyhláší stav nouze a ohrožení. Pořád hustě prší. Maruška Tošnerová nese hrnec horkého čaje, každý se rád napije. Pan Rajbr a Gabriel rozváží naplněné pytle k hrázím a jednotlivým domům. Během pár hodin již chlapi postavili z těchto pytlů povodňové hráze. Vždy se najde mnoho pomocníků do díla a tak za všechny chci jmenovat pana Černého, Chaloupku, Kučeru, Hykyše ml. Parmu, Vaška Kouřila, Brůžu, chlapce od Pištorů, Jirku Hančla, Slánského, Machulku, Javornického, Bubáka Růžičku ml. Nedovedu je vyjmenovat všechny...zaměstnance od pana Kuceje, Pod Vrškem stojí hráz proti 50leté vodě. Koupili jsme 100m folie, kterou ukládáme před stěnu mezi pytle. Všechny domy – hlavně vchody v celém záplavovém území byly obestavěny

pytlí s pískem. Naplnili jsme 3500 pytlů a spotřebovali jsme asi 12 Tater písku. Druhá hráz byla postavena na 50letou vodu velmi pečlivě a bytelně. Ten den se už nedělo nic, všichni stavitelé těchto barikád stáli za těmito hrázi a čekali, čekala s napětím celá ves. Všude bylo zlověstné ticho. Téměř všichni lidé ze záplavové oblasti 100leté vody pomalu vynášeli nábytek, viděli jsme jeden vozík za druhým, nákladňák za nákladňákem, který opouštěl obec.

Středa 14.8.2002 – 7. hodin ráno. Tuhle noc jsme spali naposled. Ráno všichni utíkáme za obě hráze. Pod Javorem – voda je asi ½ pod vrcholem hrázi, drží velmi dobře, je tak dobře utěsněna, že téměř nepropustí vodu – dobří stavitelé. Druhá (ta větší) Na Vršku – voda je úplně nahoře v některých místech je vidět silný průnik a část vrchních pytlů ujíždí dolů. Co dělat. Vyzývám – na vlastní nebezpečí a dobrovolně, kdo půjde se pokusit zastavit pád hráze – šli všichni. Pan Jaroslav Gabriel starší nacouval multikárou vždy až do vody a ostatní pánové doplnili hráz asi o 100 pytlů. Nebezpečí bylo na chvíli zažehnáno. Byla to účinná ochrana proti 50leté vodě. V tu chvíli jsme ještě netušili, že horní hranu hráze voda přelije o několik metrů!!! Odpoledne voda skutečně protrhla obě hráze a voda okamžitě začala zaplavovat dům č.21, domy Pod Javorem, hospodu a drze se valila do vsi. Jednu ulici za druhou energetici vypínají, smlouváme o každý dům, monitorujeme energetikům stoupání vody a pokud se voda dostane pod el. skříň voláme pohotovostní službu k odpojení celé ulice.

*18.00 Ani jsme nemuseli naše občany příliš varovat, každý věděl, že je situace vážná. Zaplavované domy byly již prázdné a probíhali první evakuace. Občané byli maximálně ukázněni, a opustili svá obydlí. Po tváři jim tekly velké slzy bolesti a úzkosti. Náhradní ubytování bylo zajištěno pro 200 lidí ve škole v Krabčicích, ale většina obyvatel zvolila odchod ke svým příbuzným, což považují jako nejlepší. Energetika odpojuje celou ves od přívodu el. energie. Tím jsme již bez osvětlení rozhlasu, jen telefon kupodivu funguje.

*Ve 20 hodin krizový štáb obce Dobříň nařizuje úplné vyklizení zbytků obyvatel, všichni zastupitelé se rozcházejí do jednotlivých ulic a ťukají na všechny domy a upozorňují obyvatele osobně. V nočních hodinách je již všude tma, pusto, prázdno, ulice Labská – evakuovaná, taktéž ulice Na Vršku, Zátíší, Pod Javorem, Husí rynek, K Přívozu, Roudnická, Pod Kanálem, část ulic Sluneční, Krajní, Nádražní a Horova. Sedáme do hasičského auta, beru do ruky megafon (neboť již nic nefunguje, ani rozhlas, ani elektrika, ani osvětlení) a opět objíždíme všechny ulice se zapnutými světly a megafonem varuji pro jistotu ještě jednou. Z vrchu auta silný reflektor olizuje jednotlivé domy silným světlem. V Zátíší u Trojanů č.p. 44 je vidět malé světélko, někdo tam je, na ostré výzvy se objeví střapatá hlava, přelézá plot a dům je konečně prázdný. A voda pořád stoupá, již je V Zátíší u křížku, pod hospodu, na Husím Rynku.... Nikdo nespí, stavíme kolíky do vody, cihly a odhadujeme rychlost stoupání. Pan Málek zatlouká tyč se starým metrem a provádí odpočet každou hodinu a zapisuje vše do tabulky.

*24.00hodin Voda na Husím Rynku, V Zátíší po křížkem, u Machulků č.p.2 se začíná přelévat přes silnici. U Karla Petrželky č.p. 159, prorážíme drenáž do pole. Voda je na krátkou dobu odkloněna od jeho domu.

Čtvrtek 15.8 00.20 hodin Labská ulice –voda u pana Černého č.p.172, Hospoda-nad rampou.

*1.20 hodin přestaly na železnici fungovat autobloky, závory nejdou zavřít vlaky houkají a jedou pomalu. Stavíme dopravní značky.

*1.35. hodin Zahradní ulice bez vody, bez evakuace. Labská-prázdná bez obyvatel. Voda u plotu pana Prenzla, u Machulků-voda 10cm nad můstkem, K přívozu voda na silnici před p. Švandou a v celé ploše silnice se valí do pole a do králičí farmy. V Hájovně č.p. 29 je voda 40cm od posledního schodu. Do domu se nedostala.

* 3.00 ráno Zátíší voda asi metr od domu č.35 pana Málka, voda v sokolské ulici a před hospodu.

*4 hodiny ráno – vracíme se z patroly na základnu na obecním úřadu. Jára Gabriel říká „Musím si natáhnout záda““a lehá na holou

zem, hned to udělám také, tak jak jsme, mokří a špinaví během chvilky jsme oba usnuli.

Asi za necelé dvě hodiny nás kdosi probudil a něco chtěl. Pomalu svítá. Lída Nováková stále ještě sedí u telefonu, který ještě kupodivu funguje a na stole svítí plynová lampa. Kolem krku má omotaný starý svetr na nohou má tlusté ponožky které ji kdosi v noci přinesl. Zapisuje nabídnutou pomoc, Penzion Zátíší nabízí 10lůžek, pan Kuchař svoje nákladní auta, pan Staňo pro případ nepředvídané katastrofy několik kamionů, školka Předonín 30 míst, finanční pomoc z nejrůznějších koutů naší země, Podbořany, Lesy ČR, , dlouhé seznamy jsou vyhodnocovány a Lída jako zkušená dispečerka přesouvá pomoc na správné místo.

Je ráno. Svítí sluníčko, je tak krásně, že můžete chodit v plavkách, jen nikdo nemá zájem o koupání. Do obce nastupuje policie a jeden voják, kteří mají trvale službu až do konce ohrožení. Z naší obce slouží přednostně naši chlapi od policie pan Seligr a Burian. Po Labi plují různé předměty , velké stromy, barely ,sudy, chaty. Tři chatu na břehu Labe U Špičky nevydržely, voda je odnesla. Maringotka, která stála na jedné zahrádce se pohybuje, snaží se dostat do hlavního proudu. Jakési plavidlo se silnými motory z Roudnice ji upoutává ke kůlu, aby se nedostala do hlavního toku. Mohla by poškodit most v Roudnici.

Naši občané již nemohou chodit suchou nohou z ulice do ulice. Vytahují kanoe a vyráží na průzkum. Odpoledne také neodolávám a jdu se podívat Na Vršek. Pádlem se dotýkám hřebenu střechy garáže p. Barčíkové. Vjíždím někam do zahrad, pode mnou jsou stromy s jablky. Blížím se k okénku čp. 7 pana Malického. Nahlížím dovnitř. U stropu se zmítá lustr, vedle stůl, skříně otevřené a voda si tam dělá co chce. Projíždím přes zahradu p. Nedvěda, č.p.10, pode mnou jsou tuje, jen škrtnu pádlem o jejich vrcholky. Chmelnice kupodivu stojí, ale je nebezpečné se k ní přiblížit, mohla by každým okamžikem spadnout. Záhy vidím smutný pohled. Dům č.p.51 p. Černého je zatopen až nad okny, pan Urban č.p. 141 také, z ½ je zatopen dům p. Hanzlíka , vracím se zpět. Pod hospodou se už nedá téměř projet, je

zde velké množství nečistot, balíky papíru, sudy, musím je pádlem odstrkovat, abych projel u telefonní budky do ulice Pod Kanálem. V ulici Pod Kanálem nahlížím do oken p. Černé č.p. 74, Urbanové č.p.72, Bubákové č.p.52, stále stejný obraz..... jak je to možné!? Kanálem propluji před dům č.p.30 p. Liperta, tam je ještě sucho.

*15.8.2002 v 20 hodin před setměním, nikdo nejde spát. Všude létají helikoptery a svítí na hladinu. V Roudnici se utrhy vlečné remorkéry a nekontrolovaně se ženou po hladině, mohou poškodit most v Litoměřicích. Je slyšet detonace a záblesky ozařující noční oblohu, jak je pyrotechnici potápí. Různí lidé přinášejí různé zprávy.:“ Řítí se na vás katastrofa utíkejte budete v jednom jezeru!“ Odpovídám: „myslíš že taky Kalešov?“ Najednou se zarazí a je po panice.

Ve vsi zůstali jen muži, tvoří hloučky po jednotlivých ulicích. Hasičským vozem se již nedá obcí projet, voda je více než metr na silnici a to bychom vůz utopili. Měníme strategii. V každé ulici zřizujeme samostatnou hlídku s tím, že se nemusíme již vidět až do rána. Každý ví, co má dělat, co hlídat. V ulici Zahradní hlídá p. Seliger a Pištora, v ulici Sokolská a Račická p. Müller, v ulici Pod Kanálem p. Černý a Filippi, v ulici Sluneční p. Novák, Hančl, Růžička, v ulici Krajní p. Mrázek Milan. U obecního úřadu je stále centrum, tam jsme i my a snažíme se získat zprávy, vyhodnotit je a navrhnout opatření. Máme trvalé spojení s krizovým štábem v Litoměřicích, řekl bych, moc toho neví, sami sondují, jak je to u nás. Obracím se na kamaráda z Povodí Labe, Ing. Miloše Šourka, shodou okolností je také členem krizového štábu. Několikrát denně ho volám ve dne v noci a on rovněž tak jako my nespí a ochotně diktuje hodnoty nadměrných výšek stoleté vody, průtoky v Mělníce a my podle toho vyhodnocujeme situaci. Voda je již na návsi u Kokšálů. Kolik je to vlastně 2m nad Q100 ? Všichni krčí rameny. To je oříšek a je třeba jej rychle rozlousknout. Co víme?

1.) Víme, kde je značka poslední vody Q100 z roku 1890 – je na nadpraží dveří u čp. 7 pana Malického. Jirka Zajíc hlásí – ta už je dávno

pod vodou, kolik ? „No, naposled jsem ji viděl asi 0,5m a to jsem již stál ve vodě sám.

2.) Víme, a zjistili jsme, tato značka odpovídá zhruba 155 m nadmořské výšky.

3.) Z povodňové mapy odečítáme souřadnici nejbližší vrstevnice, je to 156 m která vede zhruba středem obce. Pan Poštolka si vzpomíná: „na mém domu č.p.106 je výšková nivelace 156,7 m.“

4.)No, a oříšek je již rozlousknut, voda již nestoupne o 2 metry neboť nyní je již 140 cm nad Q100 a zbývá ještě 60 cm.

Milan Mrázek utíká domů pro laserový zaměřovač, roztahuje trojnožku, vyrovnává bublinku a pouští první paprsek nastavuje na +60 cm, kam to asi půjde. Již to vidíme, aha do 1/2 Nádražní ulice, co ale Sluneční? Každý chce vědět, kam se mu dostane voda, měříme a měříme, každý s úlevou říká : „Kéž by jste měli pravdu“. „Tobě na první schod, tobě k baráku“, Milan naměřil všem rysku. Opravdu voda došla až ke značkám a zastavila se. Od 16.00 do 19.00 hodin střídavě klesala a stoupala – houpala se o + 5 cm. Od 19 hodin se zastavila a ve 24 hodin byl konec kulminace.

Pátek 16.8.2002 v 00.20 hodin jsme zaznamenali první pokles o 7 cm. HURÁ, je to však vnitřní hlas a není slyšet, jen cítíme uvolnění. Okamžitě opět informujeme všechny skupinky, všude jsou už strašně unavení, ale vidím i úsměvy na tváři.

*Ve 2.30 hodin leháme jako psi na tu samou podlahu a spíme asi do 5 hodin. Pod hlavou mám volejbalovou síť. Jirka Hanzlík sedí u stolu, neuvěřitelně se ještě drží v podivném zlomu nad stolem.

*7.00 starosta přebírá první humanitární pomoc, čistící prostředky, dezinfekci, vypravujeme auto na letiště, kde je hlavní sklad červeného kříže. Odtud jsme v průběhu dne přivezli velké množství čistících a dezinfekčních prostředků.

.... je ráno, den poté..., nový den, sluníčko..., ale všude smutek a vidím mnoho slz. Scházejí se naši občané, každý chce pomoci, každý chce být užitečný. Pan Gabriel sedá do požárního auta a s ostatními chlapci žene špínu silným proudem z ulic zpátky do odstupující vody, u nás pro ni není již místo.

Voda ale ustupuje pomalu, tu a tam se někdo dostane do svého domu, ale na úplné otevření díla zkázy v zatopených domech si musíme počkat až do soboty. Vidím Hanku Motejlovou, drží v ruce kapesník, dívá se shora do dvora a utírá slzy – tohle nepřežijem....

Je večer a u Hanky Motejlové je stále 70 cm vody, jak je to možné? Již je večer a šero. Bylo by nebezpečné, kdyby tam byla voda o den déle. Hledáme příčinu – aha, zapomenuli jsme odstranit poklopy od kanalizace – voda rychle utíká z bytu. Před domem stojí chlapi – František Hartman, Zdeněk Rajbr a rodina od Hanky. „Chlapi, půjdeme, vyženem lopatami vodu ven a vystěhujeme, co se dá.“ Neváhali ani chvíli a už to lítalo, lopaty, košťata, někteří radili „Nechodte tam vůbec, spadne to“, ale hlas zaniká někde ve tmě. Při silné baterce byl vyklizen celý byt, vynesena zbylý nábytek a den byl u konce. Dnes se snad vyspíme.

*20.00 Voda plynule klesá nastupuje noční službu policie pan Burian a nás střídá pan Ing.Filippi. Občané chodí po Husím Rynku a diskutují.

*23.30 Voda ustoupila natolik, a Jára Gabriel rozsvěcí světla veřejného osvětlení, pomáhá mu Milan Mrázek: „Jaká krása, píše do deníku Ing. Filippi, když po třech dnech se vrací světlo do našich ulic. Ještě před několika hodinami splachovali bláto z ulic, 12 hodin namáhavé práce. Říkám, děkuji vám chlapi za všechny občany a posílám je, aby si šli lehnout.

Sobota 17.8. Noví a noví obyvatelé se vracejí zpět. Vidím Pavla Machulků – „Mám místo parket velké boule, nová linka je pryč, ostatní jsem odvezl“. Přijíždějí první dobrovolníci z Diakonie Krabčice. Parta mladých lidí z různých koutů republiky, jsou vybaveni technikou na otloukání omítek. Samostatně pracují dům od domu v ulici pod kanálem, každý den . Druhá skupina je z organizace: „Člověk v tísni“ pět lidí. Hned první den si ale jedna holčina zlomila nohu v tělocvičně, kde byli ubytováni. Vyklízí hasičskou zbrojnicí a myjí lavice. Jsou s námi každý den. Z vody vyplavávají další a další domy. Pan Nedvěd č.p.10 – „Nová knihovna – knížky ..... plují ještě po vodě, v obýváku a všude bahno.

Přijelo další auto z Čepra s pojízdnou wapkou začínají se čistit zaplavené domy. Dnes se snad vyspíme.

Neděle 18.8. Vydáváme pokyny a rady jak s odpady. Každý je povinen všechny odpady třídít. První hromada-dřevo a čalouněný nábytek. Druhá hromada-čisté sutě, třetí hromada železo a poslední komunální odpady. Do vsi přijíždí těžká technika. Jsou to nakladače ze šterkopískovny Holcim kamenivo. V nich sedí pan Patrások a Petr Fajgl z firmy Holcim kamenivo a zároveň naši občané. Je to profesionální pomoc bez které bychom se neobešli. Nakládají se nejprve pytle s pískem, střídavě odpady. Pan Alt nám povolil spálit na poli u hřbitova dřevo. Zde hořel oheň snad 14 dní v kuse. Stovky kusů nábytků různých dřev, z kterého si nikdo nic nesměl vytahovat. Je to majetek lidí, kteří by se ním normálně nerozloučili, proto byl pietně spálen. U ohně většinou seděl Petr Poštołka a přistrkoval dřevo do ohně. Když jsem si chtěl odpočinout a vypnout na chvíli mozek, šel jsem mu pomáhat. Bylo úžasné vidět jak za sebou v nepřetržitě prouděním jako invazní lodě jedou po silnici nákladáky, frézy, vozíky, traktory a vyklápí svůj obsah a v zápětí se vrací s dalším. Museli jsme založit už pátý oheň vedle sebe, abychom stačili věci likvidovat. Nikomu jsme nedovolili nic odnést. Z popela jsme vytahali panty, péra a ocelové konstrukce, kterých byla taková halda snad několik metrů. Železo putovalo do sběrně. Tím jsme si ušetřili obrovské peníze. Viděl jsem jak z jiných měst vozila auta na skládku lehké skříně a vzduch. Co to je za ekonomiku... Čisté sutě a písek putovaly na čistou skládku a teprve komunální odpady jsme vozili na skládku Úpohlavy a Štětí. To jsme však tvrdě zaplatili. Odvážení odpadů trvalo intenzivně asi 14 dnů a potom dle vzniklé situace doposud. Za ušetřené peníze opravíme příjezdovou silnici ke kontejnérům a v celém povodňovém pásmu.

Polovina vesnice je ještě bez proudu telefony nefungují. Vidím i jednotlivce, kteří přijeli z Roudnice nám pomoci, Jaroslav Janovský, Jaroslav Burian. Vynáší věci z domu paní Bubákové. Teď tam táhne Jára Gabriel hadice a vyhání špínu a bláto ze všech místností, Lída

Nováková vytírá. V Králičí farmě je také plno lidí celá Drbovic rodina, dobrovolníci, manželé Lenka a Marek Vávrovi, Klára Chamrádová, Luboš a Iveta Zajíčkovi. Přijel pan doktor Petrák z Roudnice. Hlásí se na ty nejhorší práce. Vyklízí dům pana Čmejly a Němce. Nevíme jak jim poděkovat. Snad bude ještě příležitost. Pan Šimáček přivezl zpět zvířata: "Mezi tím utopil auto, je tam ještě voda, musí jej vytáhnout. říká...psi nepoznali svůj domov." Pan Drba : "...holubi se mi přestali koupat ve vodě, bojí se" Pan Honka: "...ovce se utopili, byly ještě po tátovi a nemohly už chodit.." Po ulicích sbíráme pytle s utopenými slepicemi. Na suchém místě je hluboko zakopáváme. Ovce vzala voda jen berana odvezla kafilerka.

Pondělí 19.8 Počínaje nedělí začíná každý den stejně. Vyklízí se a odváží odpady. Vypadá to u nás jako po válce. Všude se kupí hromady. Obecnímu úřadu začíná nyní práce, která není v ulicích vidět. Sepisuje se rozsah škod, vyplňují se stohy formulářů a sociální komise paní Nováková Ludmila a Šárka Mrázková sepisují počet zatopených domů. Rozhodujícím kritériem je, zda voda byla v obytném prostoru a jak vysoko. Do seznamu poškozených nejsou zahrnuty nebytové prostory. Sklepy, garáže, firmy. Prvořadá je, aby mohl každý znovu bydlet. Všichni jsme byli poškozeni, všichni měli vodu ve sklepě a v garáži, ale bydlíme, buďme rádi. Pokud se vám zdá, že snad trošičku peněz jste mohli dostat, podívejte se na dokumentární záběry ze zatopených bytů...

Za zmínku stojí vyproštění kontejnérů z ohrady Pod Vrškem. (Nevím už přesně, který den jsme to dělali.) Byly stále ve vodě a těžká technika je musel doslova vyrvat z bláta. Jeden nakladač zapadl asi metr do bláta a musel přijet druhý. Pomocí silných lan skluzem po zemi byly oba vytaženy na pevnou cestu. Na dvou místech se propadla kanalizace a voda podmáčela celou příjezdovou cestu k nepoužití. Petr Fajgl si zaslouží uznání za vyproštění kontejnérů, protože jsme je následně mohli použít jinde v obci a tím se celý odvoz odpadů urychlil.

Úterý 20.8 Povinností obce je zajistit zásobování pitnou vodou. Zpočátku jsme

rozdávali balenou vodu, ale jen na chvíli, protože paní Šárka Mrázková bleskově oběhla celou vesnici, sepsala kdo nemá vodu nechala si potvrdit plné moce a hromadně nechala asi do týdne všechny připojit. Za tento čin sklídila uznání na nejvyšších místech ve vodárně ale hlavně u našich občanů. Jsme prý jediná vesnice, která jim ulehčila práci hromadnou objednávkou. Jen sepsání smluv trvalo cele dopoledne. Pro ty kteří neměli možnost se připojit, nechala vybudovat na třech místech ve vsi veřejné hydranty, kde si mohl každý vodu nabrat. Pan Rajbr říká.“ Jen jsem kývl hlavou že to chci a do týdne jsem měl vodu. O

Co bych poradil příštím generacím kdyby se situace opakovala.

- 1.) Pracovat na tom, aby ještě před povodní vesnice měla svoji samosprávu, svůj účet v bance, nehádala se, měla se vzájemně v úctě a pomáhala si navzájem. To je základ všeho úspěchu.
- 2.) Udržovat povodňové mapy a něco málo vědět o nivelitě, nadmořské výšce o průtocích na Labi. Podle toho se dá z veřejných médií včas poznat míru nebezpečí a včas varovat obyvatele. Nikdy se nespolehat na to, že z krizového štábu odkudsi někdo přijede a bude vám radit. Pomocť si musíte sami. Nikdo nepřijde.
- 3.) Je dobré vlastnit dobře vybavenou stanici civilní obrany. Profi bateriové svítilny, megafon, pramice, čerpadla, náhradní agregát na el. energii a alespoň pár lůžek pro nouzové náhradní ubytování, jednoduché pobozy k trvalé dispozici.
- 4.) Příště bych neplnil tolik pytlů s pískem, ukázalo se že nejsou účinné. Voda jimi proteče průsakem, má na to dost času. Pytle by se měly pokládat tam kde hrozí zaplavení nečistotou, blátem a tam kde voda vytvoří proudící řeku a je nutné ji odklonit, nebo mechanicky chránit některé stavby. Určitý význam mají pytle na Q50, ale výše už ne. Plnění pytlů mělo však nesmírný psychologický účinek. Všichni udělali vše co mohli.
- 5.) U nás došlo k záplavě klidnou vodou. Proudící řeka vznikla až nad stoletou vodou (Q100) v ulici K Přívozu, kdy se spojil

nic jsem se nemusel starat.“ Všichni Naši Šárce děkujeme.

Další dny jsme pak již stále uklízeli, a uklízeli, nakládali odpady a vozili z obce pryč. Vzpomínám na pana Miroslava Mullera, Červeného, Kochlefla, Nováka a dalších.

Na Naše ženy, maniny, které se o nás staraly, abychom neměli hlad. Paní Ivanku Skřivánkovou, kterou nikdo nemusí prosit a je vždy na svém místě, paní Hanzlíkovou, Čopkovou, další a další.

-mk-

proud vody z polí od Kozlovic a vtékal mezi domy v ulici Pod Javorem. Pokud bude na polích sláma, je nutné počítat s tím, že ji proud opět zanesou v haldách na ploty, do dvorů, bude ji ohýbat stromy a ničit ploty. Na tomto poli by neměly být skladovány např. hnůj, stoh se slámou apod. Při povodni by se tyto předměty staly vážnou hrozbou pro domy Pod Javorem.

6.) Voda stoupala pomalu a byl čas všechno cenné a co se zachránit dá odstěhovat. Je to jediná šance jak zachránit vybavení domů.

7.) Při povodni musí řádně fungovat organizační skupina, alespoň se čtyřmi lidmi naplno. Nikdo nesmí pít alkohol ať z žalu nebo radosti že se mu nic nestalo. Opilý člověk není k ničemu. Je na obtíž.

8.) Během povodně je část lidí postižena a část ne. Je nutné, aby ti co nejsou postiženi, byli v trvalém kontaktu s postiženými. Nenechávat je o samotě. Není třeba je utěšovat a chlácholit oni ví o co jde, stačí, když budete stát vedle nich hodně blízko. 9.) V zatopených domech nikdo nesmí nocovat například na půdě a podobně. Nikdy nikdo neví, zdali část domu není z buchet, a tam padají zdi po několika hodinách po zatopení.

10.) Pokud voda opadne, nesmí se čerpat zatopené sklepy. Okolní podzemní vrstvy jsou tak nasyceny, že je nemůžete strhnout žádnými čerpadly. Pokud neposlechnete a nenecháte samovolně klesnout vodu, spadne vám sklep, neboť proudící voda strhává zrníčka písku jedno za druhým a cihly z kterých je sklep postaven se z bortí. To samé platí pro studny.

Tam navíc musí po záplavě dojít k odbornému vyčištění studně.

11.)Až se začnou vyklízet domy je nutné důsledně třídit odpady. Zvláště to co hořídřevo a čalouněný nábytek, železo, čisté sutě a teprve nakonec se odváží komunální odpady. Snažit se co nejvíc odpadů zničit sami. Tím si ušetříte hodně peněz, které

budete potřebovat na obnovu. Není účelné, peníze které dostanete na odvoz odpadů, vyházet skládkařům a vám zůstanou rozbité cesty.

12.)Prohlašujeme čestně, že každý z těchto bodů jsme si na vlastní kůži zažili a přejeme našim dětem aby to nemuseli nikdy řešit.

-mk

Neštěstí, hrůza lítost ....

Tak začínala a pokračovala doba, kdy se povodeň nevyhnula ani Dobříni. Desítky bezradných lidí, ale ne nadlouho, ne ale beznadějí. Hned od počátku přišla pomoc od obce a to jak psychická, morální, tak i ve formě materiální. Prvotřídní organizace všech činností, úžasná pohotovost a průběžná organizovanost o dění jednak formou osobního jednání a jednak prostřednictvím obecního rozhlasu. Děkujeme obecnímu úřadu za všechnu pomoc a oporu, děkujeme každému kdo pomohl bližnímu v nouzi, děkujeme, že jsme v době záplav nezůstali sami.

Drbovi

Dva metry nad stoletou vodu, ale krůček k novým přátelům

(článek do novin pro obecní úřad Pecka)

Před čtyřmi roky se naše obec zúčastnila humanitární pomoci povodněmi postiženou Moravu. Tehdy jsme netušili, že podobnou pomoc budeme potřebovat sami. Vždy jsme říkali :“ Bydlíme vysoko nad řekou Labe, moudří otcové postavili naše domy mimo povodňová pásma“ .... A pak to přišlo. Věděli jsme kam přijde stoletá voda. Na jednom statku se dochovala značka z roku 1890. Je tak vysoko, že jsme říkali: .... „to snad je nesmysl“. Když ale voda překonala tuto značku o dva metry, byli jsme jako ve snách...

Naše rodná obec Dobříň je malá vesnice se 475 obyvateli na břehu řeky Labe stará 700 let. Letošní povodeň zasáhla všechny domy spodní vodou a úplně zaplavila 42 domů. Zdaleka jsme na to nebyli nejhůře, když vzpomenu na ty chudáky, kterým voda zbořila dům, nebo ty kteří stojí ještě ve vodě.

Když se ohlédnou zpět, na posledních pár dnů které jsme prožili, vidím mnoho slz, ne však nářek ne zoufalství ne beznadějí. Vzpomínám na nezapomenutelný obraz , který se vám otevře po prvním otevření zaplaveného domu. Ve zbytcích vody je možné spatřit vše. Nedoprané ložní prádlo, převrácená knihovna s oblíbenými knihami, mezi tím dětské hračky a hnůj z nedalekého hnojiště, převrácená šatníková skříň a ty pečlivě složené šťusky s oblečením jsou s ořechy a kompoty na jedné čvachtající haldě se spadlou příčkou z nepálených cihel, která spadne po několika hodinách po zaplavení. Pak je třeba vynést vše ven a zničit. Vše je kontaminované. Po několika hodinách v práci ve vodě (z počátku jsme museli) pálí nohy, z gumovek pravidelně vyléváme vodu i do gumových rukavic občas nateče, když sahnete hlouběji do vody.

Viděl jsem majitele kuchyňského stolu , jak jej nese k bagru, měl slzy v očích, možná na něm před pár dny večeřel a za chvíli byla ze stolu placička....

Mezi prvními, kteří nám přispěchali na pomoc jste byli Vy **obyvatelé obce Pecka**, prostřednictvím obecního úřadu s pomocí finanční, materiální a hlavně morální, kterou řadím na první místo. Již více jak 10 let se snažíme budovat dobré vztahy mezi lidmi, občany a sousedy, navzdory beznadějí, kterou mnohdy můžeme cítit z celkové společenské situace v naší zemi před povodní. V tomto smyslu povodeň nezastihla naši obec nepřipravenou . Naši obyvatelé se spojili jako jeden muž dohromady a to od dětí až po důchodce si navzájem

pomáhali. Přesto však ani naše obec se nemůže se obejít bez vnější pomoci. Tou jste byli a jste vy. Všichni pro nás bezejmenní dárci mají svá jména, mají laskavá srdce a proto Vám děkujeme. Pomoc kterou jsme od Vás dostali, stačí nejen pro naše obyvatele, ale spolu s ostatními dary se stala poctivou, pomocí bez zneužití, pomocí pro ostatní postižené obce, jednotlivce, postižení přímo i nepřímo povodní. Tato pomoc právě probíhá a ještě nějaká čas to bude trvat. Až se situace u nás uklidní chceme vaši obec navštívit a o všem vyprávět.

Závěrem otvírá starou knihu opisují citát, který nás spojuje :

„...jeden druhému pomáhal a bratru svému říkal: vydrž!“

za všechny naše obyvatele: Miroslav Kvintus

Kde leží obec Pecka?

Něco málo i historii obce, jejich lidech a o paní starostce.

Přiznám se, že do povodní jsem tuto obec jako spoustu jiných neznal. Myslím, že tomu muselo být i naopak, kdyby nepřišla povodeň. Prostřednictvím paní starostky z Hoštky, paní Podpěrové, se zpráva o povodni v Dobříni dostala do obce Pecka a tak to vše začalo.

Obec Pecka leží v západním Podkrkonoší kousek od Nové Paky a nedaleko od Dvora Králové. Dominantou této obce tvoří stejnojmenný hrad Pecka ze 14.století. Z významných majitelů tohoto hradu byl **Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic**. Nebýt významné opravy v roce 1921 a přechod do majetku obce, asi by se rozpadl. Jedna z hlavních budov byla opravena a nyní složí památník na bývalou slávu hradu. V expozicích hradu najdete starodávnou kuchyni, mučírnu, rytířský sál, kde se konají každoročně :“Harantovské slavnosti historického zpěvu“. Občané si tak připomínají svého rodáka, slavného cestovatele, spisovatele a hudebníka, který byl popraven na Staroměstském náměstí v Praze spolu se 27 českými pány po Bílé Hoře. Tím však nejsou dopsány dějiny obce Pecka. Ty jsou živé a tvoří je živí lidé, kteří mají dobré srdce. Naše Obec Dobříň dostala od občanů Pecky a okolních obcí, které nedovedeme vyjmenovat, 180 000 Kč, které vybrali mezi sebou, aby nám pomohli obnovit chod obce. Do Pecky jsme přijeli již za tmy. Viděli jsme krásný hrad a náměstí, ale zastupitelé obce jistě vědí kam a do čeho ještě strčit peníze. S doprovodem jsme si prohlédli hrad, odpovídali před plným kinem lidí na dotazy týkající se povodní a

nakonec jsme byli pozváni na večeři, na kterou asi nezapomeneme. Vraťme se k cíli naší cesty, který byl poznat a poděkovat lidem, kteří nám pomohli. Když někdo daruje ze svého nadbytku, je to hodné publikování, když ale však sám nemá dostatek a přesto se dovede pomáhat druhým, píše dějiny obce zlatým perem. Učí tím své děti, vychovává sebe sám a nás vede k hlubšímu zamyšlení. O Pecky jeli 4 naši zastupitelé, čtyři občané a dvě děti s květinami a upomínkami.

Paní starostka z obce Pecka ta, která za tím vším stojí je to mladá dáma, jmenuje Hana Štírbová, má dceru v 8. ročníku gymnázia v Nové Pace. Považuje se za velkého rodáka. Původní povoláním je učitelka a na dotaz jak se dostala od výchovy dětí k vedení obce, říká:“ s dětmi jsem to uměla a tak proč to nezkusit s dospělými“. Starostkou v Pecece je již druhé volební období. Zajímalo mě, jak ji jako ženu berou její spoluobčané. Od vedle stojících zastupitelů se dozvídám že velmi dobře, mají ji rádi a podporují ji. Sama mi však říká, že určitým problémem je sem tam muž s názorem, že ženy patří k vařečce...ale jinak je spokojena.

Pecka a okolí je turisticky zajímavým krajem, je to přímo ráj turistů. Jejím posláním je přilákat lidi do Pecky. Než se však dostala k tomu, co ji baví se musela prokousat stohy papírů a vytvořit si prostor pro nové perspektivy. Mimo turistiky ale chce řešit špatnou kanalizaci a čistírnu odpadních vod. K velkým plánům patří i oprava koupaliště, kostela také usilujeme o zlatou stuhu vesnice roku, říká paní starostka. Loučíme a určitě brzy na viděnou.

Velká voda

Byli jsme při tom - všichni o tom víme a jen tak nezapomeneme. Bylo to k neuvěření, ale přišlo to. Ano, mám na mysli *velkou vodu*, která nám přinesla tolik, tolik starostí a práce. Přesto je třeba těmito řádky poděkovat. Komu a za co? Určitě bych při jmenování na někoho zapomněla-to bych nerada. Proto poděkování patří všem našim občanům, kteří byli vždy tam, kde bylo třeba pomoci.

Byla to práce vyčerpávající, únavná, nekonečná a bylo ji moc. Ale dokázali jsme

naše obec je opět čistá . Po velké vodě to zůstaly však zničené domy, znečištěné studny, nešťastní občané, a ještě zbývá moře práce. Čas však zhojí všechny rány a věřte, bude zase dobře.

Na závěr ještě jedno poděkování za to, že jste se o své občany postarali všestranně. To patří Obecnímu úřadu a všem našim zastupitelům. Věřím, že Vy spoluobčané jste stejného názoru.

Alena Barčíková

Seznam dárců, kteří zaslali finanční a materiální pomoc pro obec a občane obce postižené povodní

Ilona a Milan Imříškovi, MěÚ Podbořany, starosta města Podbořany p. Čerňanský, Domov důchodců Podbořany, MěÚ Pecka, Antonín Kostka, Obecní úřad Ctiněves, Lesy ČR, Obecní úřad Jinonice, MUDr. Kestránková, GARAMON s.r.o., Obecní úřad Krabčice, MěÚ Habry, Česká spořitelna, Základní škola Ostrov, Ing. Petr Kubát, Pro Sand Engineering, Člověk v tísni, MěÚ Rakovník, S.B.S. spol. s r.o., 4. ZO ČZS Chomutov, Lubomír Burda, Holcim kamenivo, Obecní úřad Hoštka, Pražské společenství Kristovo, Garamon, Diakonie Krabčice, Farní charita Roudnice n.L., Petr Vancl, Božena Horáková, MUDr. Litner, Zdeněk Rous, RP TECHNIK, Tadeusz Stolarski, Okresní úřad Litoměřice, Krajský úřad

Dodatek č.1 k Obecně závazné vyhlášce obce Dobříň č. 2/2001 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Dne 27.11.2002 byl obecním zastupitelstvem schválen dodatek č.1 o místním poplatku za odpad. Pro rok 2003 je místní poplatek ve stejné výši jako v letošním roce a to 350,- Kč na osobu trvale hlášenou v obci Dobříň. A opět, do 31.3.2003 je nutno zaplatit 1/2 částky, druhou 1/2 potom do 30.9.2003.

Je pravdou, že výdaje za odpady se letošního roku zvedly o 80 tisíc Kč. A to do této částky nejsou započítány výdaje za odvozy po povodni, ale je to vyklizení půd, sklepů, apod. Kontejnery jsou během velmi krátké doby vrchovaté. Zvedl se i počet vyvážených popelnic. Náklady na odvoz a uložení odpadu jsou vysoké, ale je pravdou, že nikdo nemá zájem vyvážet odpady do lesa nebo do strouhy, jako je tomu v okolí obcí, které zatím ponechaly lístkový systém.

Nálepky z r. 2002 budou platit do konce ledna 2003. Po Novém roce se budou vydávat nálepky na popelnice pro rok 2003. Tato nálepka bude platit po celý příští rok.

Je smutné, že některým občanům se musí posílat výzvy k zaplacení poplatku. Obec to stojí peníze na poštovním, nejprve podle § 73 odst. 1 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků k úhradě nedoplatku na místních poplatcích, obec pošle výzvu a pokud občan stále nezplatí, pošle se mu platový výměr, kde poplatek je o polovinu dražší. Výmluvy „Já se tady nezdržuji“, jsou zbytečné. Platí se tam, kde má občan trvalé bydliště. Pokud se v obci nezdržuje a nechce zde platit, ať si změni trvalé bydliště a platí v místě, kde odpad produkuje. Pro obec je toto řešení daleko nejjednodušší.

Jaroslava Čopková, účetní

Naše prodejna

Blíží se konec roku 2002, který zůstane dlouho v paměti našich občanů, přesto se těšíme na nejkrásnější svátky roku „Vánoce“.

Chystáme svým nejbližším různá překvapení, nadělujeme radost, těšíme se z rozzářených očí našich dětí, vnoučat. Schází se rodiny pro potěšení. Naše stoly budou plné sladkostí, ovoce, masa. Pod stromečkem budeme nacházet dárková balení potravin, balíčky kosmetiky a jiná překvapení. To vše je k dostání v naší prodejně. Musíme připustit že : úroveň prodeje se moc zlepšila, nevídaný sortiment zboží (hlavně pečiva), prostě ode všeho. Ochota paní vedoucí sehnat, přivést cokoli, velice slušné jednání a milý úsměv pro každého zákazníka. Za to vše, bychom chtěli vyjádřit poděkování vedoucí prodejny paní Pižlové. Poděkování a přání, aby se jí v Dobříni líbilo, ať přijme od zákazníků a OÚ Dobříň.

A.Barčíková

Životní jubilea

Při významném životním jubileu jsme chodili blahopřát našim občanům, chtěli jsme však v tomto udělat změnu a rozhodli se uspořádat posezení u kávy nad starými fotografiemi i za zvuku harmoniky. Přiznám se, že po tom, co jsem všechny osobně pozvala, jsem měla obavy, že moc občanů neprijde. Ne všichni byli nadšení.

Skutečnost předčila moje očekávání, babičky přišly načesané a nastrojené, sešlo se nám i pár odvážných mužů.

Starali jsme se o ně jako o vlastní, uvařili jsme jim kávu, naservírovali něco dobrého k snědku a nechybělo ani trochu dobrého vína. K tanci a poslechu nás hudbou po celou dobu provázel pan Mareš. Za poslechu hudby si všichni mohli prohlédnout archivní fotografie. Bylo velmi zajímavé porovnat změny v obci a prohlédnout si fotografie z mládí našich babiček „když byly ještě mladé holky a dnes si již užívají zaslouženého důchodu“, nebo fotografie ze současnosti, na kterých je naše nastupující generace. Myslím, že toto setkání

bylo příjemným zpestřením všedních dní našich občanů, kteří si náš zájem určitě zaslouží. Měli jsme z toho všichni velkou radost a já se budu těšit, že až budu příště zase nadšeně zvat důchodce do „Zátiší“, sejdou se v ještě větším počtu než letošní rok.

Šárka Mrázková

Humanitární koncert na pomoc našim občanům

19. října jsme se zúčastnili Humanitárního koncertu v Podbořanech, který pořádal Svaz tělesně postižených a město Podbořany. Tento koncert byl pořádán v podbořanském kulturním domě, kde nás přivítal starosta spolu s občany.

Úvodem zazněly písně v podání žáků místní základní školy a studentek pražské konzervatoře. V druhé části koncertu vystoupil dětský pěvecký sbor z Podbořanska a Žatecka. Tento sbor je složený převážně z dětí z mateřských škol. Děti zpívaly moc krásně, jen těžko jsme potlačovali slzy v očích. Takovéto akce jsem se zúčastnila poprvé a musím říct, že to zahřeje u srdíčka, když lidé, kteří do té doby ani nevěděli, že je nějaká obec Dobříň, se všichni sešli, aby nám mohli pomoci.

Na závěr nám starosta předal částku vybranou na tomto koncertě, ve výši 16.500,-Kč. Dále nám město Podbořany přispělo ze svého rozpočtu částkou 50.000,-Kč. Zvláště si vážíme finančních prostředků za sbírky, kterou uspořádali obyvatelé z domova důchodců v Podbořanech a které nám spolu se starostou města přivezla jedna z obyvatelek tohoto domova. V této situaci jsme se ocitli poprvé a nebyli jsme zvyklí přijímat pomoc tohoto druhu. Je to pro nás i velké poučení, že i my bychom mohli jednou podobným způsobem pomoci někomu jinému. –šm-

Blahopřání ke kulatým narozeninám:

Málková Anna, Červenková Marie

Němcová Emilie

(80 let)

Kde se voda zastavila:

Nádražní ulice – mezi domem č.p.24 pana Černého a č.p.31 pana Rožce.Račická – u garáže č.p. 106 pana Poštoľky

Pod Kanálem- Před vchodem do domu č.p.30 p. Liprta a na druhé straně až za tratí v drážním příkopu na konci Hřiště Na Pile

Sokolská – mezi domem č.p. 162 pana Kikala a č.p.152 paní Krejzové

Krajní – vjezd do r.d 168 pana Hanzlíka

Sluneční- před dům č.p.115 pana Rouse

Labská- zaplavená

Roudnická- zaplavená až před dům č.p. 83 pana Šimáčka

Zahradní-zaplavená až před dům č.p.175 pana Pištory